

Kapitel 1

Vad den här boken handlar om

I hela mitt liv har jag bara träffat en enda person som säger sig ha sett ett spöke. Och det intressanta med detta är att den människan inte trodde på själens odödlighet innan hon såg spöket och inte tror på den efter att ha sett spöket. Hon säger att det hon såg måste ha varit en illusion eller ett nervernas spratt. Och hon kan naturligtvis ha rätt. Att se är inte detsamma som att tro.

Av det skälet kan frågan om huruvida mirakel sker aldrig besvaras enbart genom erfarenhet. Varje händelse som kan påstås vara ett mirakel är när allt kommer omkring något som våra sinnen upplevt, något som vi sett, hört, rört vid, känt lukten av eller smakat. Och våra sinnen är inte ofelbara. Om något ovanligt tycks ha inträffat kan vi alltid säga att vi inbillat oss det. Om vår filosofi utesluter det övernaturliga, är detta något som vi alltid kommer att hålla fast vid. Det som vi lär oss av erfarenheten beror på vilken filosofi vi betraktar den från.

Det är därför meningslöst att hänvisa till erfarenheten innan vi rett ut den filosofiska frågan så gott vi kan.

Om den omedelbara erfarenheten inte kan bevisa eller motbevisa det mirakulösa, kan historien det ännu mindre. Många tror att man kan avgöra om ett mirakel har skett i det förflutna genom att undersöka bevisen ”enligt vedertagna metoder för historisk forskning”. Men sådana metoder kan inte tillämpas förrän vi har avgjort huruvida underverk är möjliga. Om de är omöjliga, kan inte massvis med historiska indicier övertyga oss. Om de är möjliga men oerhört sällsynta, är det bara matematiska bevis som kan övertyga oss. Och eftersom historien aldrig håller oss med den sortens bevis, kan den aldrig övertyga oss om att ett underverk har inträffat.

Om mirakel å andra sidan inte är helt och hållet otänkbara, kan de indicier som finns vara tillräckliga för att övertyga oss om att en hel del mirakel faktiskt har inträffat. Resultatet av den historiska forskningen är alltså beroende av den livsfilosofi vi hade innan vi ens började se på bevisföringen. Den filosofiska frågan måste alltså först avgöras.

Här har vi ett exempel på vad som händer om vi hoppar över den inledande filosofiska uppgiften och rusar vidare till den historiska. I en bibelkommentar finner man en diskussion kring tidpunkten för Johannesevangeliet. Författaren säger att det måste ha skrivits efter Petrus avrättning, för Johannesevangeliet berättar om att Kristus förutsäger Petrus avrättning. ”En bok kan inte skrivas *före* de händelser som den skildrar”, menar författaren. Naturligtvis kan den inte det – om det inte är så att verkliga förutsägelser görs. Om de görs, då faller detta argument för dateringen. Och författaren hade inte alls tagit

upp detta om han trots att verkliga förutsägelser är möjliga. Han tar för givet (kanske omedvetet) att de inte är det.

Han har kanske rätt: men om han har det har han inte kommit fram till den principen genom historisk forskning. Hans tvivel på förutsägelser finns så att säga inbyggt i hans kommentar. Om det inte var så, skulle han över huvud taget inte ha kommit fram till sin datering av det fjärde evangeliet. Hans arbete är därför ganska värdelöst för den som vill veta om förutsägelser inträffar. Författaren går till verket först sedan han besvarat frågan nekande, och utifrån antaganden som han aldrig låter oss få veta.

Denna bok är avsedd att vara ett förarbete till den historiska forskningen. Jag är ingen utbildad historiker och tänker inte forska i de historiska bevisen för Bibelns underverk. Mitt syfte är att ge läsarna möjlighet att göra det. Det är ingen idé att gå in på texterna förrän man har en viss uppfattning om hur möjligt eller tänkbart det övernaturliga är. De som tar för givet att mirakel inte kan inträffa slösar bara bort tid genom att forska i texterna. Vi vet i förväg vad de kommer fram till, för de har gjort det som skall bevisas till bevisgrund.